

Hugenus.

Vix Illustris,

Ante dies paucos misisti mihi aliquot hinc et
Kinsigoty verba, inter quos concertatio fuit verba, Cui-
nam iusta finibus essent Thaumantia persolvenda,
Patri nimirum, non filio. Et cum tu pro ^{filio} patre stares,
Kinsigotius pro patre stetit. De qua quidam contra-
votio ego tunc meam interpositi sententiam, p^{ri}ma
entis veritas tantum, opera tumultuaria, apologiam
perscribitus Thaumantia, cui aliquam Kinsigotius vide-
batur desiderare. Sed cum nunc verbum incipi me-
cum expendere diffidit, ab utroque verbum mihi fuit
diffinitionem, ut in Latinam, abierim sententiam.
Cui ne quis verbum sit necessarius, ego plane nescio,
sed tamen, ut quid tu colam, si non esse, quam
infra scriptam vides.

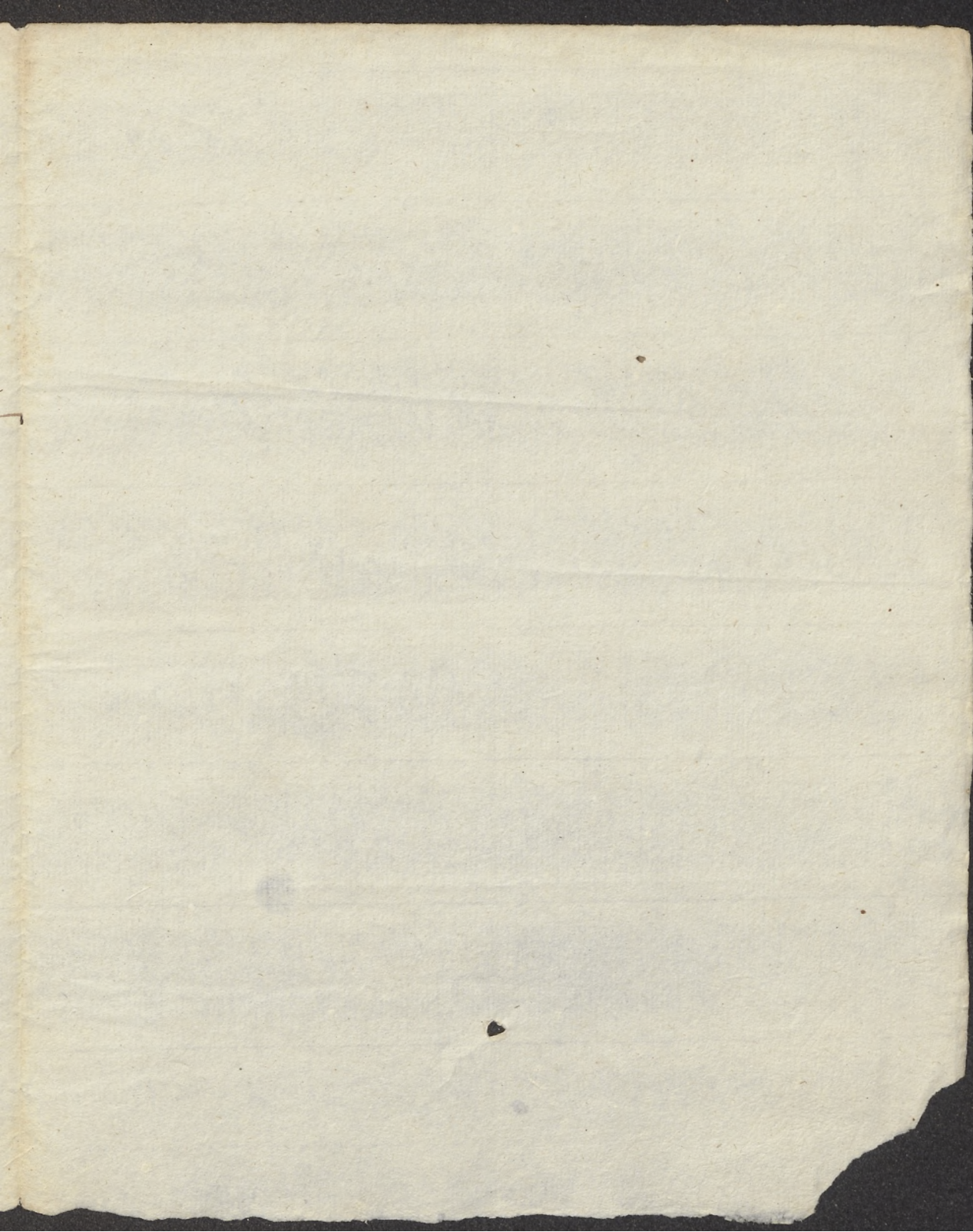
Thaumantia peste abrepta
ad v.v. ill.
Constant: Hugeniūm
&
R. Kinschotiūm.

Quid vos diffidij fides commisit amicus?
Res equidem tanti non foret illa mihi.
Nam quid quod iuratum, sed patrem postulare amicos?
Et quid si plures? fortuna quippe fuit.
Quois aliter perscripta iustit lex cordibus iuris,
Quis iubet, et certe nulla horum usq; loco.

Libera

Jan. 15

11-200 11-200 11-200

WILHELM